

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. maj 2008
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2008-151-0169
Dok.: LLM40542

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 209 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har stillet til justitsministeren den 4. april 2008.

Lene Espersen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

**Spørgsmål nr. 209 fra Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
(Alm. del):**

”Vil ministeren oplyse, hvilke konsekvenser det får for erstatningen til en ræveavler, hvis rævefarmen eksproprieres efter at ræveavleren har frasolgt moderdyrene, og ræveavleren kun har et tomt produktionsanlæg?”

Svar:

Justitsministeriet har ved brev af 7. april 2008 sendt tre modeller for en fremtidig regulering af ræveproduktion til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Som det fremgår af model 1 – gennemførelse af lov om forbud mod opdræt af ræve (ekspropriationslov) – rejser indførelsen af et forbud mod opdræt af ræve til pelsproduktion for så vidt angår den eksisterende ræveproduktion spørgsmål i forhold til den grundlovssikrede beskyttelse af ejendomsretten, jf. grundlovens § 73, hvorefter ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Et sådant indgreb kan endvidere kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

Der er tale om ekspropriation i grundlovens forstand, hvis der gøres indgreb i en rettighed, der er beskyttet af grundlovens § 73 (et indgreb i ”ejendom”), og indgrebet må karakteriseres som ekspropriativt.

Udøvelse af virksomhed med opdræt af ræve efter Justitsministeriets opfattelse antages at udgøre en rettighed, der er beskyttet af grundlovens § 73, og et forbud mod ræveproduktion vil derfor indebære et indgreb i en rettighed, der er omfattet af grundlovens ejendomsbegreb.

Hvorvidt dette indgreb må anses for ekspropriativt, beror herefter på et samlet skøn over indgrebets beskaffenhed. Som momenter, der må tillægges betydning ved udøvelsen af det dette skøn, kan peges navnlig på indgrebets formål og begrundelse, i hvilken grad indgrebet er generelt eller konkret, herunder om det rammer mange eller få personer, indgrebets intensitet, om indgrebet angår en fremtidig eller en aktuel rettighed, og om indgrebet går ud på at overføre rettigheden fra den hidtidige ejer til en ny eller på en tilintetgørelse af denne råden.

Det er ikke muligt på grundlag af de foreliggende oplysninger med sikkerhed at udtale, i hvilket omfang et forbud mod opdræt af ræve vil have

karakter af ekspropriation. Et forbud vurderes imidlertid efter omstændighederne at kunne ramme allerede etablerede opdrættere af ræve – herunder navnlig de opdrættere, der alene driver ræveopdræt som erhvervs-mæssig virksomhed – så økonomisk intensivt, at indgrebet må anses for ekspropriativt.

Både i forhold til de ræveavlere, der på tidspunktet for forbuddets indførelse driver ræveproduktion, og de ræveavlere, der efter frasalg af moderdyrene på tidspunktet for forbuddets indførelse har et tomt produktionsanlæg, må det bero på en konkret vurdering i hver enkelt tilfælde, om forbuddets indførelse udgør et ekspropriativt indgreb.

Justitsministeriet kan på den baggrund ikke oplyse, hvilke konsekvenser et frasalg af moderdyrene vil have på en eventuel ekspropriationserstatning.